

2012/04/17

صوفيه عمر

تجاوز و ظلم به عفت و عزت افسران پوليس نسوان، تحت ليدرشپ والی بيخبر ولايت مزار شريف (جناب عطا محمد نور)

هموطن گرامی: همه در آرزوی سعادت کشور بوده و هر کدام می خواهیم موارد مختلف را ارزیابی کنیم تا نواقص آهسته آهسته رفع و آرامی و زندگی مرفح و آبرومند متکی به ارزش های اقتصادی، اخلاقی و اجتماعی در جامعه بلا کشیده ما برای هموطنان عزیز میسر گردد.

درین نوشته من از مشکل صاحب منصبان طبقه انات در قوای پولیس به استناد راپور خبرنگار- ان پی آر، جناب نیل لارنس منتشره مورخه هشتم مارچ سال جاری که قسمتی تبصره و نظر شخصی خودم و بخشی ترجمه های راپور جناب نیل لارنس است که جهت مزید معلومات خدمت تان تحریر میدارم.

در حالیکه حمایه از حقوق زن در افغانستان یکی از نقاط عطف توجه همه بخصوص غریبان بوده و است و امروز به صد ها زن در قوای امنیتی ایفای وظیفه می نمایند. قرار معلوم در شمال کشور بیشتر از سه صد نفر از طبقه انات در دستگاه پولیس مشغول کار اند. در کلچری که خانم ها به صورت آسوده بتوانند در خارج از منزل کار کنند موجودیت چنین اتهامات افسران طبقه انات را به مشکلات بس عمده مواجه می سازد.

ملبس بودن یک خانم افغان به یونیفورم پولیس بیانگر غرور و امید از حمایه حقوق زن در آینده افغانستان است. ولی من درین جا گفته های دارم از صاحب منصبان پولیس انات و ولایت مزار شریف که سخت تکان دهنده، مایوس کننده و معکوس ادعای حمایه از حقوق زن است. به اساس محقق ان-پی-آر و اظهارات صاحب منصبان پولیس نسوان خانم های پولیس از پوشیدن یونیفورم احساس کمی و خجالت می نمایند. چرا؟! صاحب منصبان از ترس افشا شدن هویت و خطرات احتمالی به نام های کاملاً متفاوت مصاحبه و همچنان محفوظ ترین محل مصاحبه - مصاحبه در موتر را که در اطراف شهر به حرکت باشد انتخاب نمودند!! گفتار این افسران چنین است:

یکی از خانم ها در باره تربیه گاه ناتو چنین ابراز نظر نمود: "هیچ کس حتی نزدیکان فامیلم نمی فهمند من پولیس هستم. من به خانواده و دوستانم گفته ام که در یک دفتر امدادی خارجی کار می کنم به خاطر اینکه شایعات و افواهاات زیادی در مورد آزار جنسی در میان قوای پولیس در مزارشریف پخش است بناءً ما خجالت می کشیم بگوئیم جزء دستگاه پولیس هستیم. خانمهای پولیس به صورت سیستماتیک آزار جنسی دیده و غالباً به زور توسط افسران ذکور مورد تجاوز قرار می گیرند. به اساس گزارش نیل لارنس افسران انات پولیس در مرکز بسیار وسیع تربیوی ناتو در شهر مزار در حالیکه مثل مردان پولیس تفنگ ها را باز و بسته می کردند مگر بیشتر شکل قربانیان را داشتند تا افسران پولیس و هیچکدام جرئت ذکر نام و ذکر چنین اسراری را که در شهر وجود دارد در داخل محوطه تربیه گاه ناتو نتوانستند بکنند. مگر گفته های شان بسیار دردناک است. یکی از افسران نسوان گفت: " ترفیع صاحب منصبان زن بسته به لیبیک گفتن به خواهشات به خصوص خواهشات جنسی امران است. اکثر خانم های پولیس اطفال دارند و غریب هستند و با وجود آنکه می گویند علاقمندی به خدمت به وطن دارند و به آن علت شامل دستگاه پولیس شده اند مگر دلیل عمده داشتن معاش خوب سه صد دالر در ماه به مقایسه معاش معلمین و خدمه هاست و همچنان خطر از دست دادن وظیفه بسیار زیاد و قوی است بناءً هیچ یک از خانم ها در مرکز تربیوی که مخلوط از افسران انات و ذکور است از ترس از دست دادن وظیفه هیچ کدام اعتراف به تهدید جنسی ننمودند ولی در خلوت چندین نفر شان قصه های رقت باری از تجارب وحشتناک خود و همکاران شان نمودند. برای مصونیت این افسران نامهای اصلی عوض شده. محترمه (ان) افسر پولیس چنین میگوید: " زن در دستگاه پولیس بعنوان یک انسان بدکاره شناخته میشود بناءً تقاضای جنسی از یک افسر زن آزادانه است. در افغانستان در شهرهای بزرگ مثل کابل، مزارشریف و غیره جزئی ترین عمل باعث میشود که یک زن بدکاره معرفی شود، بطور مثال در سبیت پیشروی موتر نشستن، پوشیدن بعضی از رنگها و یا حتی کارکردن بیرون از خانه باعث افواهاات خطرناک شده میتواند".

به اساس تجربه از تطبیق قانون اساسی در صورت جرایم اخلاقی با کمال تأسف غالباً زنان به زندان رفته و می روند چون زنیکه خود را در همچو موقعیتی قرار دهد که طرف تجاوز جنسی قرار گیرد جرم اخلاقی حساب شده و مجرم اند و خانم های پولیس نیز از امر متنتنی نیستند! خانم های پولیس که این مصاحبه را انجام دادند گفتند " در صورتیکه مسئله تجاوز جنسی برملا شود پولیسبان انات بار ملامتی را می کشند. افسر (ان) می گوید" او متاهل

د پانو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: دليکنې دليکنيزې بڼې پاڼوالې د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خیر و لولئ

است و چندین طفل دارد شبی چند مرد به منزل او رفته و او را مورد تهاجم و حملات جنسی قرار دادند در میان مردان متهاجم او می شناسد چند تن شان صاحب منصبان پولیس بودند ولی از ترس و خجالت در محضر عام این فاجعه را راپور نداد مگر متیقن بود رئیس پولیس ازین موضوع باخبر بود. افسر دیگر پولیس نسوان که در حدود اواسط سی سال عمر داشت، برای حفظ هویتش اسم او را جبین میگزاریم، جبین گفت: " او نیز مورد تجاوزات جنسی توسط همکارانش قرار گرفته و از روی مجبوری به این خواسته تن در میداد تا اطفالش را بتواند اعاشه و اباطه کند. در غیر آن وظیفه اش را از دست میداد، خلاصه اگر یک زن جوان است و میخواهد در وظیفه اش باقی بماند باید به این خواسته ها موافق باشد." ، "خانم های پولیس اظهار داشتند که استفاده جنسی در قوای پولیس مزار شریف بسیار وسیع است به خصوص که خانم ها از یک محل به محل دیگر سوق و یا تبدیل میشوند! معاش و ترفیع وابسطه به جواب گفتن مثبت به خواهشات دارد!

(ان) گفت: «او هیچوقت زنی را تشویق نخواهد کرد که شامل قوای پولیس شود». من خودم دختر ها دارم و هیچگاه نمیخواهم در دستگاه پولیس شامل شوم. خانم دیگری در سن های سی سال به بالا که برای مصاحبه رسیده بود و یونیفورم پولیسی اش را زیر چادری (برقه) پنهان میکرد چنین گفت: " بلاخره بعد از ده سال صاحب منصبان ذکور همکارش از وی دیگر تقاضای جنسی نمی کنند ولی او و چند صاحب منصب دیگر را من حیث تهیه کننده خانم ها برای خواهشات صاحب منصبان ذکور معرفی نمود!"

مراجع رسمی در مزارشریف و کابل این اتهامات را رد می کند و جناب صدیق صدیقی سخنگوی وزارت داخله گفت: " زنان پولیس با برادران پولیس شان همکاری نزدیک دارند و من این اتهامات را کاملاً رد می کنم و این افواها بی اساس است." مگر منابعی از کابل گفتند این معضله تنها در ولایت مزار شریف منحصراً نبوده ما راپور های زیادی از پولیس انات از نقاط مختلف افغانستان هم بدست آورده ایم و جوجت گنان دایرکتر حقوق بشر ملل متحد گفت ما در مورد خیلی نگران هستیم!

گنان گفت: "ملل متحد در صدد ارزیابی اینست که این معضله تا چه حدودی وسعت دارد به خصوص که کمیون بین المللی به نودی وظایف شان را به قوای پولیس افغان واگذار میشوند.

خشونت در برابر زنان در افغانستان در سطح عالی است و یکی از راه های حل این مطلب این است که طبقه انات شامل قوای پولیس شوند تا بتوانند در رفع خشونت به زن ممد واقع شوند مگر خانم های پولیس اظهار نگرانی کرده و گفتند این کار بس مشکلی است چون خود مورد خشونت واقع اند پس چگونه می توانند حامی زن و مانع خشونت بر علیه زن شوند. گفته اند:

هر چه بگردد نمکش میزنند وای به دان حال که بگردد نمک

دستگاه پولیس دستگاه تأمین امنیت داخلی یک کشور است وقتی زن در داخل همچو یک دستگاه مورد اهانت قرار گیرد پس چگونه میتوان امید امنیت را در خارج از دستگاه امنی توقع داشت؟ جای بس تأسف و گریه است که همچو حوادث در داخل دستگاه نام نهاد امن که بهتر است (دستگاه نامنی) نامیده شود برای زنان مظلوم وطن واقع میشود و به خصوص در ولایت مزار شریف که به عنوان آرامترین و مصون ترین ولایت ترسیم می گردد و والی دایم العمر آن عطا محمد نور چیغ ها و فریاد های امنیت، آزادی و خود مختاری را در زمین و آسمان پخش و حتی برای تجزیه کشور زیر عنوان فدرالیزم دوان دوان تا کوچه های برلین و . . . می دود ولی از عهده کار محدوده ولایت خود بیرون شده نمی تواند. چطور می تواند ادعای نجات، عدالت و مساوات سر تا سری کشور را بنماید؟ امیدوارم والی صاحب به عوض فیدرالیزم یا ملوک الطوائفی توجه به وظیفه خود و حال زار زنان ولایتش نماید!!

جای بس تأسف است نه تنها به این صاحب منصبان نسوان ظلم شده سخنگوی وزارت داخله جناب محمد صدیق صدیقی هم بدون رسیدگی و تحقیق موضوع فوراً این خانم ها را غیر صادق و دروغو قلمداد نمود. اگر این خانمها واقعاً غیر صادق و دروغو هستند نباید در دستگاه امنی که ضامن امنیت و صداقت باید باشد ایفای وظیفه نمایند و اگر به ایشان ظلم شده جناب صدیقی نباید چنان عجولانه قضاوت میکردند و طرف صاحب منصبان ذکور را می گرفتند.

هموطن گرامی: این خبر بتاريخ 8 مارچ توسط خبرنگار ان. پی. آر. نشر و طبعاً چند روز پیشتر از آن با مقامات مربوطه این موضوع در میان گذاشته شده ولی تا امروز هیچنوع اقدامی در ثبوت صحت و یا تقم این موضوع از طرف هیچیک منبع صورت نگرفته. زنان در افغانستان بیشتر از نصف نفوس افغانستان را تشکیل میدهند و بیشتر از نصف نفوس شان به انواع و اشکال مختلف طرف ظلم و تعدی واقع میشوند. من من حیث یک زن افغان خواهان

د پاپو شمیره: له 2 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولی

توجه مقامات ذیصلاح در تحقیق این اتهام وارد شده، گردیده و امیدوارم نتایج تحقیق شان را در خدمت هموطنان بخصوص خانمها بگذارند. همچنان آرزومندم در برآورده شدن حقوق زن نه باساس جوامع و کلچر غرب بلکه باساس حقوق زن در چوکات دین مبین اسلام که مدافع حقیقی حقوق زن است زنان وطن را در احقاق حقوق شان یاری دهند. به امید افغانستان آزاد و به امید مصونیت عصمت و شرف زنان مظلوم وطن. با عرض حرمت

نوت: این تحفه ناچیزی است از قلم نا توان این بنده به زنان و خواهران افغانم به خصوص به افسران نسوان قوای امنی کشور.

د پانوی شمیره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنی د لیکنیزی بنی پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرولو مخکې په څیر و لولئ